

«Кубок нації» – тріумф українських спортсменів

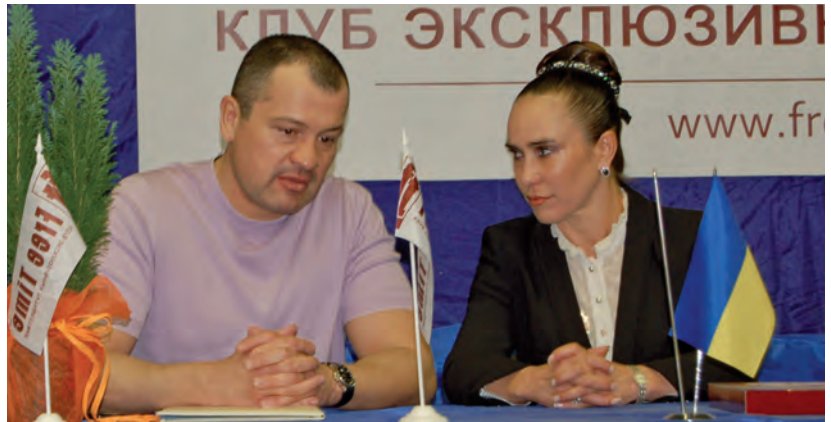
Наприкінці травня в Києві відбувся XIII Міжнародний турнір зі спортивної гімнастики «Кубок нації». За словами його організатора – президента благодійного фонду «Спорт і діти», олімпійської чемпіонки Стелли ЗАХАРОВОЇ, він відбувся скоріше «всупереч...» і «незважаючи на...». Своїми враженнями про турнір Стелла Георгіївна поділилася з журналістом «Віча».

– Буквально на всіх етапах підготовки турніру й аж до його початку з нами велася зовсім не спортивна боротьба. Незважаючи на конфлікт, який розпалився між головним організатором і «Укрспортзабезпеченням» і ледве не призвів до зриву змагань, у день їхнього відкриття в Палаці спорту все було готове до приймання спортсменів. Я дуже щаслива, що ми з моєю командою довели певним чиновникам: ми набагато сильніші, ми не «балаболи», а люди, які реально діють. На цю тему є добра приказка: «Собаки гавкають, а караван іде».

– Які країни запрошувалися на Кубок і чому вони відмовилися брати участь?

– Ми запрошували практично всі країни згідно зі списком директорії Міжнародної федерації гімнастики. Це близько 35 країн. Однак із держав, представники яких на попередні змагання завжди до нас приїжджали (таких, як Америка, Китай, Велика Британія, Нідерланди, Італія, Іспанія й Росія), цього разу не приїхав ніхто. Основна причина відмови була такою: ми дуже любимо ваш турнір, усі про нього знають, але, на превеликий жаль, через ситуацію в Україні не можемо пустити до вас наших гімнастів.

До того ж не скрізь культивується саме спортивна гімнастика, адже здебільшого перше місце посідає гімнастика художня.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Артур Палатний і організатор турніру «Кубок нації» Стелла Захарова

Під сумнівом до останнього була участь і білоруської команди. Президент країни Олександр Лукашенко вагався. Але після того, як ми направили офіційного листа до МЗС Білорусії й Національного олімпійського комітету, який очолює Олександр Лукашенко, усе кардинально змінилося. Уже за місяць ми одержали офіційну відповідь. І команда Білорусії, хоча й не в повному складі, незважаючи на фінансові труднощі (ми повністю оплатили їм дорогу), все-таки приїхала на Кубок.

– На турнір була заявлена команда Греції, чий прапор навіть висів у Палаці спорту. Чому вони не змогли виступити?

– Ми очікували команду Греції до останньої секунди. Але, на жаль, жодних повідомлень від них так і не отримали.

А тепер про приємне. Усе «золото» чоловічих змагань лишилося в Україні. У перший день три перемоги з чотирьох можливих дісталися українським гімнастам. За сумою балів Микита Єрмак став абсолютним чемпіоном. Відзначмо, що за всі змагання підопічний Геннадія Сартинського поступився лідерством лише один раз – після четвертого підходу. І не тому, що погано виконав стрибок, а тому, що дуже вже добре вдалося виступити на брусах його головному суперни-

Бронзові призери змагань Дарина Матвєєва, Вероніка Буката (ліворуч). Срібні призери змагань Катерина Шумейко, Яна Федорова, Христина Санькова (посередині)

кові – Даніелю Корралу з Мексики. Для Даніеля, якого тривалий час переслідували травми, це був перший із 2012 року виступ у багатоборстві. Фіналіст Олімпіади в Лондоні у вправах на брусах і віце-чемпіон світу в Антверпені-2013 у вправах на коні, Даніель завоював симпатії київської публіки своїм позитивом. Важкий переліт у Київ? Буває й гірше. Злетіла з руки накладка на поперечині під час виступу? Можемо й без неї. Бруси німці, чітко прикріплені до помосту, і товаришам по команді довелося притримувати їх під час виступу? Ну то й що? «Розцінюймо все це як підвищений рівень складності», – посміхаючись, відповідав журналістам після виступу Коррал. І в підсумку срібну медаль одержував під бурхливі оплески вболівальників.

Найвища сходинка п'єдесталу пошани в командних змаганнях також дісталася нашим спортсменам: Ігорю Радивілову, Іллі Єгорову й Микиті Єрмаку.

Більшу частину багатоборного марафону в трійці призерів перебував ще один українець – медаліст юнацької Олімпіади в Нанкіні Владислав Грико. Але помилка на брусах і невисокий коефіцієнт складності на поперечині не дали йому змоги втриматися на п'єдесталі. Усього двома десятими поступився він гостеві з Литви Рокасу Гутчінасу й у підсумку залишився без медалі.

Набагато скромніше виступила наша жіноча команда. Однак «бронзу» попереднього Кубка Захарової на «золото» нинішнього вдалося обміняти 18-річній Христині Саньковій із Луганська. На жаль, до перемоги в багатоборстві друге «золото» Христина додати не змогла, поступившись разом із подругами по команді Катериною Шумейко і Яною Федоровою збірній Угорщини. До речі, виводила угорок на київський поміст абсолютна чемпіонка Європи-2004 українка Аліна Козич, яка нині тренує цю команду. Це її заслуга, що «Кубок нації» з'явився в календарі збірної Угорщини. Хоча на київський турнір приїхав другий склад збірної.

Перша трійка готується до чемпіонату Європи в Баку. Аж до останнього снаряда тон жіночим змаганням задавали саме спортсменки з Угорщини.

Другого дня «Кубка нації» українці теж ділилися медалями, але не надто щедро. Тривало суперництво між хазяїном помосту Микитою Єрмаком і мексиканцем Даніелем Корралом. Негостинно забравши абсолютне «золото» в перший день, український гімнаст зробив ще й «хід конем»: його виступ судді оцінили на 15,050 бала, що виявилось недосяжним для суперників. На цьому снаряді Коррал у 2013 році виграв «срібло» чемпіонату світу в Антверпені й Універсіади в Казані. Проте українського коня мексиканець приборкати не зміг, пропустивши вперед не тільки Єрмака, а й ще одного українця – Владислава Грико.

Під час виконання вільних вправ головні суперники помінялися місцями. «Золото» дісталось Корралу, а «бронза» – Єрмаку.

Долю українсько-мексиканського протистояння вирішили бруси, упевнено вигравши які гість із Мексики за якістю медалей (2 золоті, 2 срібні, 1 бронзова) все-таки обійшов у негласному особистому заліку «Кубка нації» Микиту Єрмака (2–1–2).

Цього дня успішно виступив ще один спортсмен із України – бронзовий призер Олімпіади в Лондоні й віце-чемпіон світу-2014 Ігор Радивілов. За досить короткий період це був його шостий старт поспіль у відповідальних змаганнях. Утома давала про себе знати, однак Ігор, продемонструвавши навіть не максимальну складність, упевнено виграв вправи на кільцях. Він на бал випередив Даніеля Коррала. А ще був поза конкуренцією зі своїми двома шестибальними опорними стрибками.

Для тренера В'ячеслава Лаврухіна неділя в Палаці спорту стала «золотою» не тільки завдяки його найтитулованішому учневі Ігорю Радивілову. Тоді як багато наших сильних гімнас-

тів не змогли взяти участі в змаганнях через травми, шанс виявити себе на «Кубку нації» здобув Роман Шклярєнко. І прекрасно ним скористався. Комбінація 23-річного уродженця Маріуполя не була найскладнішою, але суперники один за одним припускалися помилок. Шклярєнко ж зі своєю програмою впорався безпомилково й у підсумку переміг, випередивши на одну десяту Рокаса Гутчінаса з Литви.

До абсолютного «золота» першого дня «Кубка нації» у свою скарбничку ще три нагороди додала Христина Санькова. Перемогу на другий день змагань принесли їй вільні вправи. В опорному стрибку Христині довелося задовольнитися «сріблом». Утім, гімнастка напередодні сама припускала, що розраховувати на «золото» в цьому виді змагань зможе тільки в разі помилки на київському помості своєї основної суперниці Девай Богларко, оскільки спортсменка з Угорщини мала в арсеналі складніші стрибки.

А от на колоді поза конкуренцією за коефіцієнтом складності була вже сама Санькова. Але, зірвавши елемент, змушена була пропустити вперед суперницю із Угорщини. У Девай Богларко, як і в її подруги по команді Аль-Шалті Далії, складність була нижче, зате обидві спортсменки виступили без помилок.

Із двома бронзовими медалями – у стрибку й вільних вправах – залишила київський поміст учасниця майбутніх Європейських ігор Яна Федорова. А у вправах на брусах традиції української школи спортивної гімнастики, незважаючи на неприємне падіння, підтримала «бронзою» Катерина Шумейко.

Вітаємо всіх наших спортсменів із настільки значною колекцією нагород і бажаємо поліпшити свої результати й досягти нових висот на чемпіонаті Європи в Баку.

За наших спортсменів уболівав
Сергій ДУБРОВІН.

Золоті призери змагань Ігор Радивілов, Микита Єрмак, Ілля Єгоров (посередині). Срібні призери змагань Олексій Петренко, Вадим Грибух, Владислав Грико (праворуч)